

JÉZUS A JÓ PÁSZTOR

Pedagógiai - módszertani megjegyzések a film vetítéséhez

A jó pásztorról szóló példabeszéd bizonyára egyike az Evangélium leg-szebb és legmélyebb jelentésű példabeszédeinek. A pásztor igen hatásos hasonlatával egyszerű módon akarta bemutatni nekünk Jézust, hogyan jött el, hogy megváltson a bűntől, hogy megkeresse a bűnbánó bűnösöket, hogy a föld minden emberét összegyűjtse az Egyházába.

Az első osztályosoknak ez a hatodik filmje a jó pásztorról szóló példabeszédből kiindulva vezet el lassankint Jézus életének legdöntőbb eseményeihez: ünnepi bevonulása Jeruzsálembe, az utolsó vacsora, szenvedése és kereszthalála: az emberiség bűntől való megváltásának ára.

A filmsorozat csoportosítása:

- a jó pásztorról szóló példabeszéd, a Jézus korabeli körülményekbe és szokásokba helyezve. /2 - 10/
- Jézus egy nyáj vonulását nézi /11/
- Jézus két csodája / 12/
- bevonulás Jeruzsálembe / 13-14 /
- utolsó vacsora és Judás árulása/15 + 16/
- Jézus elítélése és halála, temetése és feltámadása! / 17 -21 /
- egy gyermek megkeresztelése /22/
- a gyónás /23/
- Jézus lelkünk tápláléka /24/

Fontos, hogy ne tévesszük szem elől az alapvető szempontokat bemutató lépéseket, Ezek irányítsák a hitoktatót a film vetítése közben.

1./ Jézust az Atya az elveszett bárányok keresésére küldte. Eljövételének főcélja éppen ez: megkeresni az elveszetteket, összegyűjteni mindenkit Országának aklába, az Egyházba.

2./ Elveszésünk oka a bűn. Az ember a bűnnel megbénította Istent, ezért Ő megtehetette volna, hogy nem törődik vele, mivel ő sértette meg és utasította el szeretetét. Isten azonban rendkívüli szeretetében ismét ki-nyújtotta kezét szeretett teremtménye felé . és megmentésére nem mást küld, mint Egyszülött Fiát.

3./ Az Atya megbocsátásának kieszaközölője a Fiu, aki érettünk vállalta a szenvedést és kereszthalált, Isten tervének megvalósulására szükséges volt, hogy így bocsássa meg a bűn engedetlenségét.

4./ Jézus nyájának juhain vagyunk. Hüségesen kell Őt követnünk, mert Ő a jó pásztor. Emberi gyengeségünk, esendő voltunk olykor bűnbe visz bennünket. De ha észrevesszük, hogy eltávolodtunk Istentől, meg van a lehetőségünk, hogy mielőbb visszatérjünk Hozzá. Mindig tárt karokkal vár ránk, örül bűnbánatunknak és kegyesen megbocsát.

+++++

JÉZUS A JÓ PÁSZTOR

Két nyáj, előtte a pásztor.

Talán látott már valamelyitek tavasszal, vagy ősszel az uton vonuló nyájat, vagy a legelőn is láttatok talán a nyári szünet alatt. Igen szép látvány. A juhok lassan, lassan bégetve haladnak. Az anyák olykor - olykor megállnak, hogy hívják kicsinyeiket, melyek megálltak az ut mentén, hogy friss fűvet legeljenek. Soknak nyakában kolomp lóg, mely a legkisebb mozdulatra megszólal. Az egész vidám kongatás. A nyáj élén a pásztor, aki lassan lépdel botjára támaszkodva, olykor megfordul, hogy végignézze juhait és név szerint hívja őket.

Közben a terelő kutyák előre-hátra futkosnak, cseholnak, lökdösik, sürgetik a birkákat, visszaterelik ezt, amelyik elkóborolt.

Hogy jobban megközelítsük a "Jézus a jó Pásztor" témát, a képeken kibővítettük a palesztinai pásztor életének a bemutatását. Ezért a pásztor palesztinai ruhát visel és a személyek eredetiek. Jó felhívni a gyermekek figyelmét erre a részletre és megmondani nekik, hogy a palesztinai pásztrok Jézus életében úgy éltek, ahogy ezt a képek bemutatják.

3./ A pásztor ügyel a legelő juhokra

Amikor a nyáj megérkezik a legelőre, dombvidékre, vagy síkságra, a pásztor megáll, kiemelkedő helyet keres és onnan figyeli a friss fűben legelő nyájat. Ha valamelyik elkóborol, visszahívja vagy a kutyákat küldi, hogy tereljék vissza a nyájba.

4./ A pásztor a patakhoz vezeti a nyájat.

Este, amikor lenyugodni készül a nap, a pásztor itatni vezeti a nyájat a patakhoz. Azok megelégedetten hajolnak az üde, tiszta víz fölé, hogy szomjukat oltsák.

5./ A pásztor alkonyatkor összehívja a nyájat

Ha leszáll az est és megnyulik a hegyek árnyéka a mezőkön, és zöld legelőkön, a pásztor összehívja a szétszóródott juhokat. Azok oda futnak hozzá és ő elindul az akol felé. Itt éjszakáznak majd, megvédve a farkasoktól és más vadállatoktól.

6./ A pásztor betereli a juhokat az akolba, közben megszámlálja őket

Amint a nyáj elért az akolhoz, a pásztor a bejárathoz áll. Egyenként engedi be a juhokat és megszámlálja őket, azokat. Míg előtte vonulnak, néven szólítja mindegyiket és mindhez tud valami kedveset szólni.

Éjszaka köpenyébe burkolózva, a pásztor nyája mellett pihen, tüzet rak, hogy melegedjék és távoltartsa a vadállatokat és azonnal felugrik, ha veszély fenyeget.

Míg az előző képek csupán az elbeszélés kibővítését szolgálták, ettől a jelenségtől fogva hozzákezdhetünk a példabeszédnek a jelentésének a megértéséhez is. Engedjük, hogy maguk a gyerekek keressék a példabeszéd jelentését: Jézus a jó pásztor, és mi az Ő bárányai vagyunk, akiket Egyházába gyűjt össze.

7. A pásztor kiszabadít egy bárányt a túskebokorból.

Ha este a számláláskor a pásztor észreveszi, hogy egy bárány hiányzik, otthagyja a többi az akolban és elmegy, hogy megkeresse az elveszettet. Végigmegy az uton a réten, ahol napközben jártak, és hangosan hívja az elveszett bárányt. Végül is megtalálja. Belegabalyodott egy tüskés bokorba, vagy szakadékba esett, mert nem vigyázott, vagy kíváncsiszkodott.

Tovább folytatva a példabeszéd jelentését, kérdezzük meg a gyermekeket, mit jelképez az elveszett bárány, mi okozta a bárány vesztét, mi indította a pásztort, hogy oly nagy szeretettel keresse

Végezetül a feleletek meghallgatása után így foglalhatjuk össze a tanulságot: ha valaki közülünk eltávolodik Istentől, nagy veszélyben van. Ezért jött Jézus, hogy megkeresse.

8. A pásztor a vállán viszi a megtalált bárányt.

Mivel a bárány megsérült és megijedt, a pásztor nem habozik: vállára veszi és maga viszi az akolba. Miközben hazafelé megy, beszél hozzá és gyengéden szidja könnyelműségéért, de lelkében megnyugodott, úgy hogy nem érzi a vállára nehezedő súlyt és az ut fáradalmát.

Mutassunk rá egyrészt a bárány biztonságára a jó pásztor vállán Másrészt a pásztor örömére, hogy megtalálta az elveszett bárányt.

9. Közelednek a farkasok ... a pásztor megvédi juhait.

Kint a legelőn, vagy éjszaka, a bezárt akolban, néha megtámadja a nyáját egy-egy éhes és vad farkascsorda. A juhok ilyenkor félelmükben bégetnek és szorosan egymáshoz simulnak, képtelenek, hogy megvédjék magukat. A pásztor azonban nem menekül; sőt fogja botját és bátran rátámad a farkasokra és megfutamtja őket.

Ez és a következő kép a gyermekekben elmélyíti az igazságot, hogy a jó pásztor kész életét is adni bárányaiért.

10. A megsebesített pásztor

Jézus egy alkalommal ezt mondta: "A jó pásztor életét adja a juhokért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a nyáj nem tulajdona, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas elragadja és szétkergeti őket..."

A jó pásztor ellenben kockáztatja életét nyájáért. A juhok szeretik, ismerik őt és hozzásietnek, hogy kifejezzék hálájukat, amiért megszabadította őket a farkasoktól. Őt megkarmolták, megsebesítették.... de juhainak nem történt bajuk.

11. Jézus egy nyáj vonulását nézi

"Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet és enyéim is ismernek engem... Életemet adom juhaimért". Ezeket mondta Jézus egy alkalommal. Talán Jézus is láthatott egy ilyen vonuló nyájat, ami gyakran látható Palesztinában, azért alkalmazta magára a pásztor példáját, hogy tanítványai megértsék, mekkora szeretettel van az emberek iránt.

Itt kell megismételni a gyermekeknek, hogy a jó pásztor, akiről eddig szó volt. Jézus Krisztus; A juhok az emberek; az elveszett bárány a bűnös; az eskol az Egyház; a farkasok a bűnök, a rossz, a gonoszlélek.

12. Jézus két csodája.

Jézus valóban jó Pásztor. Az emberek az Ő juhai, ezért jött, hogy üdvözítse őket, és hogy az égi legelőre vezesse őket. Megkeresi őket, amikor letérnek a helyes utról, és testi betegségüket meggyógyítja. Így adta vissza avakok látását, a süketek hallását, gyógyította a belpoklosokat és inaszakadtat.

Mégis mindenekfelett az emberek lelki betegségeit gyógyította. Megszabadította őket a bűn és a gonoszlélek rabságából és megbocsátotta bűneiket. Jézus ezt mondta a bűnös asszonynak, akit a farizeusok megakartak kövezni: "Nem ítélek el téged. Menj, de többé ne vétkezzél!"

13. Jézus Jeruzsálembe indul.

Jézus élete vége felé, miután prédikált, bűnöket bocsátott meg, és sok embert gyógyított, tudta, hogy közeledik az Ő órája, Jeruzsálem városába indult. Tudta, hogy ott ellenségei elfogják, megkínözzák és megölik. Azonban nem menekült el, hanem szembe ment a halállal, mert tudta, hogy a halálból élet fakad majd, az emberek számára.

14. Virágvasárnap.

Amint Jézus megérkezett a városba és a nép értesült erről, mindenki eléje jött és pálmaágakat lengetve köszöntötték. Nagyok és kicsinyek énekelve kísérték: "Hozsanna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Ur nevében

Éljen!"

Jézus számaron vonult be, az emberek ruhájukat terítették az utra szőnyegül.

15. Az utolsó vacsora.

Néhány nap mulva Jézus összegyűjtötte apostolait egy teremben, hogy megünnepeljék a husvét nagy ünnepét.

Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megtörte és így szólt:

"Ez az én testem, amelyet értetek adok." Utána fogta a kelyhet a borral, megáldotta és tanítványainak adta ezekkel a szavakkal: "Ez az én vérem kelyhe, melyet értetek adok" /Luk 22,19-20 /

Ezekkel a szavakkal Jézus megmondta apostolainak, hogyan fog meghalni. Testét is megtörik, mint a kenyeret, vérét is ontja a kereszten az emberek üdvösségéért.

A vacsora-asztalon ott volt egy leölt bárány is. Jézust megölik és feláldozzák, mint ezt a bárányt, halála azonban megszabadítja a világot a bűntől.

Jézus vacsorája elbeszélésének nem szabad csupán arra szorítkoznia, hogy a gyermekekben az Oltáriszentségben való tittokzatos, de valós jelenlétébe vetett hitét felkeltsük. Legyen ez alapvető bevezetés a gyermek számára a szentmisébe, kiemelve, hogy az nem csupán látható áldozat, hanem jelen van maga az áldozati tárgy is: Jézus felajánlja magát az Atyának és nekünk is, mint táplálékot.

16. Getszemáni kert

Nemsokára bekövetkezett az, amire Jézus a kenyérrel és borral utalt. Jézus még aznap este kiment az Olajfák hegyére imádkozni. Rövid idő mulva azonban megérkezett az áruló a szolgákkal és katonákkal. Ezek rárohantak Jézusra és mint egy gonosztevőt vitték a főpapokhoz és a nép vezetőihez, akik életére törtek.

17. Pilátus a tömeg elé állítja Jézust

Jézust átadták Pilátusnak, megostorozták és töviskoronát tettek fejére. Utána odaállította a tömeg elé.

Ez a tömeg, amely alig egy hete lelkesedve sietett eléje, most így kiáltozott: "Feszítsd meg! és halálát kérték. Majd azt is mondták: "Vére rajtunk és fiainkon".

18. Jézus a keresztet hordozza

A tömeg ítélete után Jézus vállára tették a keresztet és indult fájdalmas

utján a Kálváriára. Voltak mellette olyanok is, akik gunyolták és káromolták Őt, de voltak mások, akik siránkozva és vigasztalást nyújtva neki, követték Őt.

Kihangsúlyozandók a következők: Jézus készségesen vállalja üdvösségünkért a halált. Olyan nagy az irántunk való szeretete. Jézus engedelmeskedik az Atyának, hogy engesztelést nyújtson engedetlenségeinkért.

19. Jézus megbocsát a jobb latornak

Jézus a kereszten függ. Magát, vérét életét felajánlja az Atyának, hogy üdvözítsen minden embert. Olyan mint a jó pásztor, aki életét adja bárányaiért.

Életünket az Ő halála szerezte meg. Halála előtt a vele együtt megfeszített jobb latornak nagy ajándékot adott. Így szólt hozzá: "Ma velem leszel a paradicsomba-n". A jobb lator volt az első bárány, akit Jézus megváltott halálával.

20. Jézust a sirba helyezik.

Hosszu haláltusa után, Jézus meghalt a kereszten. Barátai levették a keresztről és eltemették. Életében szerették, most, halálában is, megmutatták szeretetüket iránta. Főképp jámbor asszonyok egy kis csoportja volt ez, akik követték Őt utjain és szolgálatára voltak. Egy ideig siratták Őt a sirnál, majd szomorúan és elhagyottan tértek haza.

21. Jézus feltámad

Jézus azonban nem maradhatott sokáig a sirban. Az élet királya és ura nem maradhatott hosszú ideig a halottak között, Húsvét hajnalán ragyogó dicsőségben támadt fel. Sirja üresen maradt. Angyal szólt azokhoz, akik keresték Őt: "Feltámadt, nincs itt! Mit keressetek az élőt a holtak közt?"

Egy napon mi is feltámadunk, mint Ő. Azért lett a pásztorunk, hogy juhaink is ott legyenek, ahol a pásztor van.

22. Egy megkeresztelt gyermek

Jézus halálából élet fakadt számunkra. Meghalt, hogy életünk legyen, hogy bőséges életünk legyen.

Ezt az új életet, Isten gyermekeinek életét, mi a keresztségben nyertük el. Akkor lettünk Isten gyermekei, a Szentlélek temploma akkor fogadott be bennünket Jézus nyájába, az üdvösség aklába, az Egyházba, Isten gyermekeinek nagy családjába. Attól a naptól kezdve, a mi nevünk is fel van írva az égben.

A hitoktató itt igyekezzék megértetni a gyermekekkel, hogy az Egyház és a szentségek Krisztus megváltásának a mi számunkra való megvalósulásai.

23. Gyónás

Jézus ma is Jó Pásztor, ma is üdvözt, ma is megbocsát. Néha mi is olyanok vagyunk, mint az elveszett bárány Jézus azonban keresésünkre indul, megtalál, vállára vesz és visszavisz az akolba. Jézus főleg a szentgyónásban, a bűnbánat szentségében bocsát meg.

24. Jézus táplál

Amint a pásztor bárányait a zöldelő legelőre vezeti és úde patak vizével oltja szomjukat, ugy Jézus, a jó Pásztor bárányait különleges eledellel , az égből szállott élet kenyerével táplálja.

A szentmisében és szentáldozásban Jézus ugy adja magát nekünk, mint az örök élet táplálékát.

+++++